

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

Festes passades...

Cogues menjades

Preu: 50 Rs.

Nº 35, Gener, 86.

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIO DE PREMSA FORANA NA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

Nota de la Redacció: VEÏNATS SUBSCRIU totalment el següent comunicat, encara que no hi fos a l'hora de la firma del mateix, per la causa que ja ens n'haviem anat del lloc on es celebrà el CONGRES quan es va firmar.

MANIFEST

Les publicacions que subscriuen el present manifest, reunides al Santuari de Cura amb ocasió del Primer Congrés de la Premsa Forana de Mallorca, en espota i solidaritat amb els moviments i campanyes de normalització lingüística que avui se duen a terme, tant per part d'organismes oficials com per inciatives d'entitats i particulars, volem fer públiques les resolucions següents:

1ª.- Reconèixer i assumir el fet que el parlar propi de Mallorca constitueix juntament amb el del Principat de Catalunya i el del País Valencià una sola llengua, com ensenya la ciència lingüística actual i ha proclamat l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, admetents que la denominació de catalana li és aplicable i adequada com ho justifiquen el seu origen històric i configuració actual, sense que això suposi ignorar les peculiaritats pròpies de tota illa i les de cada poble en particular, característiques que en la mesura que responen a una bona tradició idiomàtica mereixen ésser cultivades i tingués en compte en l'ús de la llengua culta o literària.

2ª.- Dur a terme un programa conseqüent de recuperació lingüística, adequat a les possibilitats de cadascuna, encaminat a aconseguir, en un futur com més pròxim millor, l'ús de la llengua catalana com a vehicle normal i habitual d'expressió, entenent que la llengua és un element clau de la nostra cultura i per tant essencial per a la nostra plena realització com a poble.

Santuari de Cura, tardor de 1.985

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Han Col.laborat:

Carme López.
F. Jiménez.
Pep Rubio.
Pere Morey.
Miquel Herrera.
Julià Vicens.
Joan Rubio.
Es Musol.
Rufus T. Firefly.
Pep Suàrez.
Xisca Esteve.
Antonio Téllez.
Antònia Barceló.
Margalida Cabrer.
Ana Jiménez.
Gabinet de Premsa Ajunt.
Pere de Sa Cullera.
Sebastià Roca.
Premsa Forana.

Han Coordinat:

Manuel Suàrez.
Pep Rubio.
Joan Vidal.

Muntatge:

Xisca Esteve.
Manuel Suàrez.

Nº 35, Gener, 86.

"VEINATS", CUMPLE TRES AÑOS

Me acuerdo. Era una noche plácida y allí estaba reunida gente joven, con un proyecto: editar una revista.

Me habían invitado al parto, y aunque, lo confieso, me sentía mitad escéptico, mitad optimista, al final de la reunión me dejé llevar por aquella corriente de entusiasmo y seguí una idea hermosa.

Así nació "Veinats", sin medios, sin técnica, casi sin nada, y al mismo tiempo, ahora que lo pienso, con todo: una gran ilusión.

A lo largo de estos tres años se han ido incorporando nuevas gentes colaborando desinteresadamente, mientras que algunos de nosotros por una u otra razón ya sólo lo hacíamos de una forma intermitente. Pero la base de "Veinats", compuesta por aquel equipo de jóvenes, trabaja quitándoles horas al sueño y al ocio para sacar, puntualmente, cada mes, la revista a la calle. Sin falsas modestias, estoy convencido de que "nunca tantos lectores debieron tanto a tan pocos".

La trayectoria de la revista, todos lo hemos visto, ha sido ascendente, tanto en el número de lectores como en la calidad de sus escritos y de su formato. Para un pueblo como el nuestro en donde, desde tiempos inmemoriales, los "dioses" niegan el éxito a una hermosa iniciativa, esta vez "Veinats", ha roto el maleficio. Y es que este pueblo nuestro, va cambiando y entiende que sólo de nosotros mismos depende nuestro futuro. Y que para representar algo en esa comunidad que es nuestro término, deberá ser a través de elementos cualitativos, porque el peso de lo cuantitativo determinado por el número de personas, ya sólo es secundario.

Y por eso es importante "Veinats", porque es nuestra revista, porque es la voz entonada o desentonada de nuestro pueblo que lanzamos a todo el término municipal.

Esta vieja idea de que Calviá - villa, por su historia, situación geográfica y oportunidad, debería convertirse en la metrópoli cultural del municipio, asciende el primer peldaño con la edición de la revista. El segundo y el tercero, dependerán de todos nosotros.

Y mirando hacia el futuro debemos hablar de nuestros objetivos, de lo que queremos que "Veinats" sea. Yo al menos, voy a intentar dar mi opinión.

La prensa es muy importante en un país democrático. La prensa bien hecha es ese cuarto poder del que se habla, mas para ello debe ser objetiva y valiente, y consecuentemente independiente. Independiente dentro de las limitaciones y la realidad que delimita la independencia de cualquier ente, persona o servicio. Y este debe ser el rumbo marcado por "Veinats".

La idea de nuestros dos coordinadores de involucrar a las otras zonas, creo que es muy acertada. Conseguir nuevos colaboradores en cada zona, recogiendo inquietudes y modos de pensar, va a ser enriquecedor.

Creo que debe seguir siendo bilingüe. Es cierto que tenemos la obligación de aprender y transmitir nuestra lengua; pero, no podemos dejar de lado a esos otros "calvianers" que aún no pueden comprenderla. Sus hijos, si la entenderán, y si no, los hijos de sus hijos. La integración del pueblo no es fácil que se produzca con tanta rapidez.

Y, todavía, hay dos asuntos de los que quiero hablar y que están relacionados con todo lo escrito.

El primero, hace referencia a ese esfuerzo que realizan unos pocos, con nombres y apellidos, y que son el alma y el cuerpo de "Veinats". Con ellos el pasado de la revista ha sido brillante, y todo parece indicar que a medio plazo lo será mas. Pero, es que todo el peso de la confección recae sobre las mismas personas, incluso el aspecto administrativo. Mi temor es que en un lejano futuro, por cualquier evento, ese motor actual de "Veinats" deje de funcionar a ese ritmo y lo haga al ralentí. Sería muy pernicioso para la marcha de la revista. Por ello, deberíamos intentar incorporar gente nueva, que fuera introduciéndose en estos menesteres al objeto de que al cabo de unos años estuviera capacitada para hacer frente

a cualquier situación que hiciese peligrar la continuidad de la revista.

El otro asunto, es el relacionado con la financiación. Toda la prensa española recibe por parte del Estado, unas compensaciones por el papel consumido según el número de ejemplares editados. Se entiende que la prensa ejerce una función social.

Nuestra "Prensa Forana", a través de la publicidad, recibe ayudas del Consell Insular y de la Comunidad Autónoma, así como de otras entidades con el fundamento de expandir y proteger nuestra lengua. Este es el sistema que se utiliza en Mallorca. Sin embargo quedé gratamente sorprendido al escuchar a unos ponentes catalanes que asistían invitados al "Congrés de Prensa Forana", que respecto a estas compensaciones, en Cataluña se hizo lo siguiente: todos los partidos políticos catalanes, sin excepción, votaron una ley que establecía unas partidas en el Presupuesto de la Generalitat, para la Prensa Forana Catalana, que luego se repartirían en base a unos criterios aprobados por la propia asociación.

Y eso es lo que deberíamos conseguir de esas entidades. Con unas partidas presupuestadas es la ley la que obliga, y cualquier cambio en el órgano político de turno, no afectaría en absoluto al futuro de las publicaciones. Y uno de los presupuestos que conforman la independencia, se habrían conseguido.

Estas son en parte unas consideraciones sobre la revista, que el tiempo y solo el tiempo hará que prosperen, ... y no quiero pensar en otra cosa.

Veïnats cumple tres años. Larga vida y que los "dioses" la ayuden.

Antonio Pallicer
13-12-85

ESCUELA DE BELLAS ARTES

AMPLIACIÓN DE ACTIVIDADES

Los concejales del Ayuntamiento de Calvià, Juan Costa y Jorge Blázquez se han entrevistado hoy día 10 con el presidente del Gobierno Autónomo, Gabriel Cañellas, en compañía de María Antonia Martorell, representante de la Asociación Cultural del Puig de Sa Morisca para tratar el tema del mantenimiento económico de la Escuela Taller de Bellas Artes del Término de Calvià. El Ayuntamiento colabora en las actividades de esta escuela-taller aportando cinco millones de pesetas durante este año, mientras que Sa Nostra aporta dos millones y medio de pesetas en el mismo ejercicio. Asimismo se han solicitado otros dos millones al CIM i cinco millones al Gobierno Autónomo.

La Escuela Taller inició sus actividades el pasado día 18 de noviembre con una asistencia de 53 alumnos. A partir de las próximas semanas también asistirán al centro unos 40 escolares de la escuela Galatzó y otros tantos de Peguera que recibirán las clases como actividad gratuita y subvencionada por el Ayuntamiento.

En la entrevista con el Presidente de la Comunidad Autónoma, Gabriel Cañellas, éste expuso su intención de colaborar con la escuela de cara a la formación cultural de los estudiantes y al fomento de nuevos empleos, por lo cual se estudiarán las vías más adecuadas de cooperación.

Gabinet de Prensa de s'Ajuntament.

La Casa Gran

-5-

Al darrer plenari de l'Ajuntament de Calvià de l'any 1985, celebrat dia 23 de desembre, s'acordà entre altres temes destinar 10 milions de pts. per adquirir un immoble o edifici per posar en marxa una Casa de Cultura a la zona de Palma Nova, Magaluf. El cost de l'immoble situat a les vivendes Centro Union és de 10 milions de pts. i en ell s'instal·larà una biblioteca, una sala d'exposicions, un centre de planificació familiar i al mateix temps servirà com a centre d'organització de diverses activitats culturals.

L'altra Casa de Cultura que l'Ajuntament té previst inaugurar l'any 86 es la de Can Verger. A aquest Pleno s'aprovà el projecte d'acondicionament de l'edifici, que tindrà un cost total d'uns 19 milions de pts., dels quals l'Ajuntament aportarà uns 8 milions de pessetes. Les altres entitats que hi col·laboren són el Consell Insular i el Ministeri de Cultura.

També es va decidir otorgar una subvenció de 480.000 pts. a l'escola municipal de dansa. La subvenció s'otorga fins agost del 86.

També es va tractar el tema dels tallers de teresetes i del teatre per a infants als centres escolars així com l'actuació dels pallassos de la tv. a Peguera Calvià i Magaluf amb un cost aproximat d'un milió de pessetes.

Es concediren 55 beques per a realitzar un curs de capacitació a l'academia de Policia Municipal de Palma. A l'acabar el curs es realitzaran unes proves selectives per a incrementar en 45 persones més a la Policia Municipal de Calvià. Amb això es vol aconseguir una policia municipal suficient i professionalitzada.

Es va aprovar el plec de condicions per la contractació de les obres d'ampliació i pavimentació de la carrr. a Portals Vells per un import de 22 milions de pts.

Es va encarregar el projecte tècnic per l'enllumenament del camp municipal de futbol de Mofarés i la zona al costat a on si instal·larà el poliesportiu de Calvià, per uns 12 milions de pts.

Es va aprovar també l'adquisició d'una màquina agradora per un valor de 11 milions de pts. i la compra de dos motors, dos reductors i un digestor per a la depuradora de S. Ponça.

En quan al teme de la informatització que du endavant l'Ajuntament, es va decidir la compra de material d'informàtica per un valor de 7 milions i mig de pts.

Es va decidir també l'apertura d'un vial per a la futura escola de Peguera, necessari per poder accedir al centre escolar.

I per acabar i a proposta de l'Alcaldia s'aprovaren les festes locals del terme municipal i que són: el dijous sant, 27 de març festa per a tot el terme; el 24 de juny dia de S. Joan festa per a tot el municipi a excepció de Capdellà, que la tindrà el dia 16 de juliol, festividad de la Verge del Carme.

El Consell de Redacció de la Revista Veïnats felicita als organitzadors dels Reis d'enguany per la seva feina i per la idea d'incorporar carrosses. Ho heu fet molt bé!

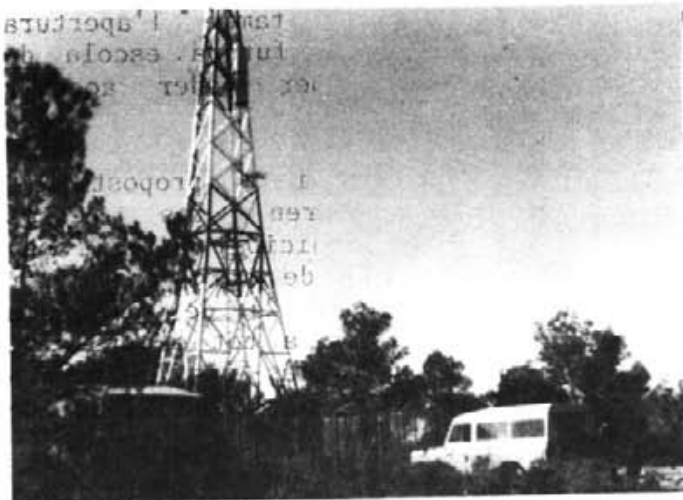
T.V.-3 A CALVIA

Com ja veis a les fotografies que vos adjuntam, el reptidor perquè puguem veure T.V.-3 ja està instal·lat a Na Burguesa.

Per conèixer mes dates, hem parlat amb el Regidó Francesc Mulet, que ens ha dit que el cost de la instal·lació d'aquest repetidor és d'uns cinc milions de pessetes.

A finals d'aquest mes estarà acabat el projecte definitiu i probablement començarà a funcionar per Març.

Ara ja estan fetes les comprovacions tècniques, però hi ha que recalcar que només la podran veure els propietaris de televisions amb antenes modernes, perquè aquestes hja estan adaptades, les antigues no hi estan i, per tant, no ho rebran.

Segons notícies de darrera hora, el cost del Poliesportiu ja puja a devers 200 milions de pessetes. D'Avant això només cal dir que és ben necessari que es comenci aviat, per evitar aquestes enormes pujades del seu cost.

ACLARACIÓ

Volem aclarar als nostres lectors que el mes passat sortiren dues innocentes a Veïnats, amb la intenció, la sana intenció, de treure un somris a algun de vosaltres i de commemorar la festa dels Sants Innocents.

Així, no és veritat que l'Ajuntament nou es fagi devora el Cementiri, ni tampoc ho són les obres que surten a la fotografia, que corresponen al Centre de F.P. de Santa Ponça.

Els corresponsals de la Revista continuen essent els mateixos de sempre, hi no hi ha hagut cap nova incorporació misteriosa, així que la bubota amb una ploma a la mà era fruit d'una broma.

MOLTS ANYS!!

EL PREMI DEL MES

Premi pels culs feixugs que han obligat a l'ajuntament a netejar el Carrer Major de cotxes; i és que si ens descuidam anirem a l'excusat damunt rodes.

Però..., ai de l'Ajuntament si aquesta neteja provoca que es circuli més aviat i amb això hi ha qualche accident.

Per la seva gran importància en el moment actual, i per la confusió que s'ha creat a nivell popular hem demanat al nostre col.laborador Antoni Pallicer que escrigués el següent article

INTRODUCCION AL I.V.A.

Con la entrada de España en el Mercado Común el gobierno español queda obligado a incorporar al Ordenamiento jurídico interno, todo un cúmulo de legislación que ronda, según los expertos los 50.000 folios. Sin embargo, parte de estas directrices o Directivas (así se denominan las normas que dicta la Comunidad), van a poder incorporarse paulatinamente y de acuerdo con el calendario de integración recientemente firmado.

La primera incorporación legislativa será tal y como establece la Sexta Directiva de 17 de mayo de 1.977, y los artículos 95 a 99 y 100 a 102 del Tratado de Roma, el Impuesto sobre el valor Añadido, el famoso I.V.A. Y ello, en base a que la Comunidad quiere ir hacia una armonización de los sistemas fiscales e incluso converger en un futuro no muy lejano, a un sistema fiscal común.

El I.V.A., es un impuesto indirecto que se aplica sobre el consumo, y que en última instancia satisface el consumidor. Sustituye a una serie de impuestos como el I.T.E., lujo, I. sobre bebidas refrescantes, gastos suntuarios y hasta una retahila de veinticuatro. La capacidad recaudatoria es muy alta y aunque tiene una estructura nada sencilla, es un impuesto mucho más técnico y con un componente de justicia superior.

Para seguir el curso normal de esta introducción al I.V.A., recorreremos el camino que todo impuesto debe seguir en su formación y nacimiento, haciendo un pequeño análisis de cada una de estas partes o componenetes.

HECHO IMPONIBLE

Este impuesto grava cualquier actividad que tenga que ver con la producción de bienes, Ventas, mediación y prestación de servicios, así como las importaciones. En cuanto a estas últimas, no se tendrán en cuenta las que se realicen con las Islas Canarias, Ceuta y Melilla.

Un capítulo importante a tener en cuenta es el dedicado a las exenciones. Hay actividades que la ley entiende que no deben ser gravadas, tales como: asistencia sanitaria, hospitalización, educación...

La obligación al pago del impuesto nace cuando se produce el hecho o realización de esas actividades mencionadas. Y la Ley especifica cuando se realiza la entrega de un bien, o cuando, caso de importaciones, se solicita de la Aduana el despacho de mercancías. Lo mismo se indica respecto al donde se realiza el hecho.

SUJETO PASIVO

Son sujetos pasivos del Impuesto, es decir las personas obligadas al pago, las personas físicas o jurídicas (sociedades) que desarrollen actividades empresariales o profesionales contempladas por el impuesto.

BASE IMPONIBLE

Una vez se realice el hecho imponible debemos delimitar y concretar cuantificándolo, el valor de esa actividad, es decir la base. A diferencia de otros impuestos indirectos como el I.T.E., que se aplicaba a la base el tipo del impuesto y en cascada, es decir cada vez que se realizaba la transferencia del bien, con el I.V.A. se aplica el tipo sobre la base que el profesional o empresario, con el trabajo, ciencia y capital ha aportado al bien producido. Por ello, si hemos comprado a un proveedor, pongamos por ejemplo unos metros de tela por 100 pesetas y luego la trabajamos en el taller y le aportamos 30 pesetas por horas de trabajo, 15 pesetas

por amortizaciones de maquinaria y consideramos un margen bruto de beneficio de 70 pesetas, el precio de venta al público, lo vamos a fijar en 215 pesetas. Pues bien, el I.V.A. que tenemos que aplicar será solamente sobre el valor que nosotros con nuestro trabajo y nuestros costes de maquinaria, etc, y márgenes teóricos de beneficio hemos aportado al bien, es decir:

115 pesetas, con lo cual a las 215 ptas. de precio venta al público, le deberemos sumar el importe de lo que resulte de aplicar el tipo a las 115 pts. Si fuese el 12 %, serían 13,80 pts.

Esto es lo esencial del I.V.A., aplicar el tipo, no sobre el total del producto, sino, sobre lo aportado en cada fase de la producción o del servicio. Y a la hora de pagar a la Hacienda Pública, deberemos tener anotado en un Registro lo que hemos cobrado al cliente por I.V.A. en la venta o servicio, y por otra parte deberemos también, tener registrado lo que hemos pagado por I.V.A. a nuestro proveedor, al objeto de que, a la hora de liquidar con Hacienda, lo hagamos por la diferencia de lo cobrado y lo pagado. Es lo que se denomina I.V.A. soportado, e I.V.A. repercutido.

TIPO IMPOSITIVO

En principio existen tres tipos: el general, reducido, y el incrementado.

El general, que se aplica sobre la mayoría de actividades es del 12 %.

El tipo reducido que es del 6 % se aplica sobre productos y actividades que el legislador entiende que tienen un fin social: alimentos, viviendas, periódicos, libros, transportes, etc. Y el tipo incrementado que es del 33 %, sobre operaciones relativas a buques de recreo, joyas, alhajas, piedras preciosas, importación de vehículos, ...

CUOTA TRIBUTARIA

A diferencia de los otros impuestos en que la cuota tributaria es la resultante de aplicar a la Base imponible

o liquidable, en su caso, el tipo impositivo, aquí la cosa resulta más compleja por la técnica especial del impuesto. Una vez más entra en juego el I.V.A. soportado, y el I.V.A. repercutido. Su diferencia será la cuota. Ahora bien, esta exposición que hacemos de la cuota se alarga, por los distintos regímenes que la ley contempla y que, obviamente, inciden sobre la cuota. He aquí los regímenes, al menos los mas relevantes:

1º) Régimen simplificado.

Pueden optar a este régimen sólo las personas físicas que durante el último año, hayan tenido un volumen de negocios inferior a 50 millones de pts., y que estén incluidos en sectores económicos que la ley especifique. Una muestra de esos sectores son: avicultura, fábricas de tejas y ladrillos, granjas, carpintería metálica, transportes públicos de viajeros, talleres de reparación de automóviles, y un largo etc. a que nos remite el Reglamento.

Los incluidos en este régimen tendrán un recargo especial.

2º Régimen especial de la agricultura, ganadería y pesca.

No estarán sujetos al pago del impuesto, ni a llevar registros.

Tendrán derecho a recibir una compensación por las cuotas del I.V.A. que les hayan sido repercutidas. La compensación será la cantidad que resulte de aplicar el porcentaje que determine el Gobierno al precio de venta de los productos naturales obtenidos en sus exploraciones. El proyecto de Reglamento preveía un 1.5 %. Y los que adquieran los productos naturales deberán efectuar el reintegro de la compensación.

3º) Régimen especial de Agencias de Viajes.

La base será el margen bruto y se podrá aplicar a las agencias que actúen en nombre propio y utilicen bienes o servicios prestados por otros empresarios.

4º) Regímenes especiales del Comercio minorista.

Se consideran comerciantes minoristas quienes realicen con habitualidad ventas de bienes muebles sin haberlos sometido a un proceso de transformación o elaboración.

Hay dos tipos de regímenes para el minorista:

a) los comerciantes que vendan bienes o servicios sometidos a tipos distintos. En este caso se podrá optar por el régimen de aplicación proporcional de la base imponible, a través de un prorrateo de la Base imponible.

b) Régimen especial de recargo de equivalencia.

Se aplicará a comerciantes minoristas que sean personas físicas y que desarrollen una actividad que la ley contemple. El Proyecto de Reglamento establece que se aplicará a productos destinados a alimentación, tabaco, efectos timbrados, tejidos, calzados, artículos de mercería, juguetes, muebles, perfumería, carburantes, ferretería, etc.

El recargo de equivalencia lo deberán liquidar los proveedores de los minoristas y repercutir a estos últimos. Será el Proveedor, quien se entienda con la Hacienda Pública. El tipo será del 3%, excepto para bienes del tipo reducido, que será el 1%.

Hay otros regímenes que por su poca relevancia no exponemos.

Como vemos es un impuesto complejo, y que a buen seguro va a ocasionar algunos que otros problemas y bastante confusión, sobre todo en las medianas y pequeñas empresas. La técnica contable deberá ser más completa y rigurosa.

Otro efecto, va a ser que el I.V.A., actuará sobre la economía sumergida fundamentalmente en dos sentidos:

1º) No todos van a estar dispuestos a no descontar el impuesto soportado; dependerá de su importancia económica.

2º) Dada la concatenación de la economía con su red de conexiones, va a ser difícil obviar según que bienes en las distintas fases del proceso hasta llegar a la venta final del bien.

Todos los países tuvieron en el momento de aplicación, similares dificultades, mas no por ello se volvieron atrás. A la larga, es un impuesto más coherente y justo que todos los que sustituye.

Lo único que debiera de evitarse y la verda, no sé cómo, es que en el interior del desconcierto alguien con la picaresca habitual no se aproveche para incrementar sus beneficios. Es aquello de "a río revuelto, ganancia de pescadores".

A. Pallicer (13-12-85)

Slegiu:

**LA CIÀTICA DE
MOSSÈN BLAI**
I ALTRES RONDALES PICANTETES.

• PREMI JOANOT MARTORELL

den Pere Morey

XERRADES DE CAFÈ

La present "xerrada" és un petit homertage a un calvianer que fa ja un grapat d'anys que va morir. Aprofitant un recull de dades per part de Pep Rubio (el meu oncle) de músics calvianers, surt aquesta pàgina, que a més d'agrair-li a n'En Pep li he d'agrair a Na Margalida de Can Canonet que ha estat la principal font d'informació.

Pel més joves o sigui menors de cinquanta cinc vos aclariré que Na Margalida de Can Canonet és la neta del Sen Jaume Canonet que era sabater i comerciant de professió i músic d'afició i que la botiga, ca seva i la sala de música era el mateix lloc: Can Canonet, naturalment, on ara hi ha "Sa Nostra".

També va ser regidor entre 1.920 i 1.925.

Idò, com resumia més amunt, a Can Canonet hi havia una botiga de roba i sabates que regentava el Sen Jaume. Ell feia les sabates i en va ensenyar a altres com el Sen Jaume Porxet. Quan anaves a ca seva a comprar, i no tenies pressa, ja el feies ben content, la seva gran afició i il·lusió era "fer una tocadeta" darrera el taulell, amb la guiterria o bandúrria. Era tant i tant el temps que li dedicava als instruments que en dur el ritme amb el peu tenia una rejola amb un clotet on ell sempre tocava.

A "Sa cambra" (l'actual saló d'exposicions de Sa Nostra) hi assejaven els seus alumnes, els que formaven la rondalla.

A la foto hi podeu veure part de la gent que hi participava. Els vos anomen d'esquerra a dreta:

Na Catalina Verger (filla d'un guardia civil), Na Magdalena Cera, Na Catalina Sans, N'Antònia Rosetes, Na Llurita, Na Tonina Amengual (Mare d'En Mateu i En Biel Sòller), Mestre Jaume, Na Magdalena de sa Mestra, N'Antònia Serra-

leta i enmig Na Margalida Moragues, neta del Sen Jaume, que es posà a la foto, però no participava a n'aquesta rondalla.

1.928. Darrera Can Canonet.

També va tenir rondalles mixtes, homes i dones, i es conta com anècdota que anaren a tocar a Illetes, a les instal·lacions militars, i els soldats es desbarataren tant amb les femelles que ja no hi tornaren l'any següent.

La seva afició a la música comença amb el servei militar, devers els vint anys. Arriba a dominar el violí, la guitarra, la bandúrria i la mandolina, encara que la seva preferència era la guitarra.

Formà colla, piano, violí i guiterria amb el Sen Pedro de Sa Central i Mestre Jaume s'organista.

Va fer composicions pròpies, degut al seus anys d'experiència, llastimosament no en conservam cap de localitzada. El que sí es conserven són alguns dels seus instruments, actualment propietat dels rebeinets.

Per completar aquesta xerrada podeu preguntar als calvianers de setanta per amunt i vos glosaran de la simpatia i amabilitat del mestre.

JOAN RUBIO

I ara que ha hem vist "Sa Capelleta" podem entrar dins Calvià, però abans m'agradaria que us fixàssiu en el casal d'un cert gust mohgrebi que hi ha just devora, i que NO és obra de cap morapio d'aquests que estan reconquerint a trosos aquesta illa nostra que tant li costà guanyar al rei En Jaume: no. Segons m'han contat la féu aixecar el metge Juaneda (sí, el de la clínica del mateix nom) devers l'any 30, quan a Espanya s'havia posat de moda l'estètica marroquí, de tant de veure-la als diaris i revistes il·lustrades amb fotos i dibuixos de la campanya d'Àfrica. La torre, d'un estil mudéjar passat per aigua, li servia al metge per observar les estrelles, una activitat ben coherent amb la seva principal, que consistia en fer veure les estrelles a la seva clientela, però ja se sap: qui bé t'estima et farà plorar.

Seguint carrer Major avall trobarem un aljub construït l'any 1.616, cosa molt necessària, perquè "A Calvià hi plou clares vegades", segons conta l'inevitable Arxiduc, "de manera que el seu camp pateix sequia crònica i els seus veïns sofreixen escassetat d'aigua" (bé, mentre no ens manqui el vinelló...)

Mirant de prim compte l'"Atlas de les Illes Balears" que va editar La Caixa l'any 1.979 (i passant per alt qualque imprecisió toponímica) podrem veure que Calvià és, efectivament, un dels llocs més calents de l'illa, perquè llevat de la vall de Galatzó, tenim una temperatura mitja anual de 17-18°C,

Mirant de prim compte l'"Atlas de les Illes Balears" que va editar La Caixa l'any 1.979 (i passant per

alt qualque imprecisió toponímica) podrem veure que Calvià és, efectivament, un dels llocs més calents de l'illa, perquè llevat de la vall de Galatzó, tenim una temperatura mitja anual de 17-18°C, i a més les oscil·lacions són de les més baixes de tota l'illa, perquè d'Estiu a Hivern sols canvia 14°.

Pel que fa a la pluja, al sud de la línia Santa Ponça-Illetes, la precipitació no arriba als 400 mm/m²/any (vos donau compte?). No arriba a dos tassons d'aigua per metre quadrat!, la qual cosa empenya moltíssim als promotors de camps de golf, que ja se sap que és un esport que nasqué a llocs prou més humits, i fer-na a Calvià, on ja n'hi ha tres, té molt de cabotada, amb l'excepció del de Santa Ponça, que aprofita l'aigua de la depuradora (la gespa du una esponera molt sospitosa).

A la muntanya així mateix cauen entre 600 i 700 mm., la qual cosa ja està una mica millor. Llàstima que un camp de golf pel coster de Galatzó no sia exactament lo seu.

I ja que parlem del temps, podem dir que els vents dominants són "S'embat de Llebeig", que, cosa coriosa, sol virar damunt del poble, quan es troba encaixonat entre Na Burguesa, Sa Mola de Son Cotoner i els gegantins Esclop i Galatzó, que per una altra banda va ser una bona idea posar-los allà on estan, perquè aturen beníssim la Tramuntana i el Mestral i els seus companys freds del primer i quart quadrant.

Ara, el Migjorn mos aplega de ple; sort que tant aquest com els seus col·legues són uns vents calentets i sense gaires mals arrambatges, com és de desitjar a un municipi turístic. Fins i tot n'hi ha un que és d'allò més graciós si divertit: El Xaloc es presenta de vegades carregat de pols sahariana i un bon

dematí, quan ens aixecam, sempre ens equivocam de cotxe perquè tots tenen el mateix color de terreta. Ara, a qui més rialles els fa és a les nostres dones, que es troben tota la bugada tenyida d'un preciós color marronet bereber.

I El Ponent.

Aquí hem parat forqueta, perquè aquest bergant és el vent més toixarrut dels vuit. Basta recordar la dita: "De Ponent, ni vent ni gent", un refrany una miconeva xenòfob, però ben justificat pel que fa al vent, que quan es posa a bufar, els penells se posen a mirar cap a Espanya i s'hi passen dies i dies i DIES, agauntant bufades agresives i insistents. I això que a mi m'agrada el vent, un déu mascle i violent, que dóna vida a les coses, normalment tan seriosetes, i els fa fer bots i xecali-nes, fa ballar valsos als papers i plàstics, els empelta la xerrera als pins, sempre tan mújols i pensatius, i es posen a contar-nos la seva enyorança de la mar, escarnint la veu de les ones i cantant la cançó al Pare Vent, que si REALMENT teniu ganes de saber de què va la podeu trobar a "Rondalles pels qui els agrada la Història".

De tota manera, fins i tot un eolòfil com jo ha de reconèixer que el Ponent se passa, i pens que jo també, engrescant-me a parlar del temps, que és un tema que sempre surt quan un no té res més per dir, però aquest no és el cas, així que pujarem escales amunt cap als jardins de davant l'Ajuntament més ric d'Espanya, amb la seva pèrgola, fonteta central, aljub amb un coll monolític que val ulls per mirar, i la planura que s'allunya, onejant suaument i lenta cap als blaus.

Aquest és un lloc ben adequat per parlar una mica de història mentre prenim el sol asseguts a un banc de la plaça, mirant-nos els jardins, l'església i l'elegant edifici de l'Ajuntament, construït en bon estil mallorquí. (Ja vos he dit que és l'Ajuntament més ric d'Espanya?).

No està massa clar què vol dir el nom de Calvià. Molts d'erudits estan d'acord en què l'arrel l'hem de cercar

a la paraula llatina "Calvus"; ara, allà on els entesos es foten els patracols pel cap és a l'hora de discutir si el lloc rebé el nom d'un paio que nomia això (Josep Mascaró Passarius n'està convençudíssim) o si és perquè la contrada era (i és) bastant pelada (Antoni Maria Alcover posaria la mà al foc). Clar que sempre hi ha qualche investigador "passota" que es treu un invent de la màniga i diu, més seriós que una patata, que Calvià ve de Covianus, perquè hi ha molts coves (jo no n'he vistes tantes, i voltros?).

I ja posats a dir desbarats, jo pens si no seria que quan arribaren els romans es trobaren en que els habitants d'aquest redol havien passat una epidèmia d'alopècia, i quan els veren exclamaren: "Per Júpiter, que de calvies". La qüestió resta oberta, i com que a Santa Ponça hi ha restes romans (i n'hi hauria més si els promotors del centre comercial no fossin tan bàrbars i l'Ajuntament no fos tan badat en lloc de ser tan ric), ens quedam amb la hipòtesi del Calvus i tira milies. Tanmateix, la primera vegada que se'ns anomena, a la bul·la de constitució de la Parròquia, datada de 1.248, ja se diu "Sanctis Joannis de Calviano", nom que per sort ha evolucionat fins a l'actual, perquè si no els dels pobles veinats mos prendrien el pèl de mala manera.

Quan el rei En Jaume convencé als moros de que el clima d'aquí no els convenia gaire i es va repartir l'illa entre els mangants (ui! Volia dir magnats) que l'acompanyaven, Calvià li "tocà" al Bisbe de Barcelona Berenguer de Palou, juntament amb Andratx, Estellencs, Puigpunyent i Banyalbufar, a més d'unes quantes possessions surtides per aquí i per allà, com és ara Marratxí, Bunyola i Sant Jordi. (Bé, ja sé que se diu Joooordi, però així rima). Els calvianencs d'aquell temps, que eren devers 80, varen estar molt contents, perquè així tengueren un règim jurídic més bo de dur, que se deia el "Pariatge", mitjançant el qual el Rei i el Bisbe es repartien les jurisdiccions. Amb una paraula, supòs que devia ser el típic embull de tots els llocs on tothom comanda i ningú en fot ni brot (coneixem més de tres llocs així).

PERE MOREY SERVERA

ELS REIS. RECORDS MOLT PERSONALS.

Record que, de nin, una de les coses que més em preocupaven era saber com ho podien fer Els Reis per anar tan aviat d'una banda a l'altra: eren a Calvià i, cinc minuts després, les podia veure a Madrid, Barcelona o Es Capdellà. L'explicació a totes les meves inquietuts es justificava dins l'adjectiu aplicat a tans insignes personatges: Màgics, els Reis Màgics (o los Reyes Magos, que també se'ls coneix així). Per tant, era lògic que tenguessin poders extraordinaris: el viatjar ràpid, saber si eres bon al·lot, conèixer les notes de l'escola, etc.

Ara, que ja no som precisament un nin, encara m'agrada anar a Sa Societat a veure la seva arribada i després al Teatre, on es reparteixen els obsequis. Probablement en Freud diria que, en aquests moments (o dies), el nin que hi ha dins el meu subconscient em traïciona i es deixa veure, i, siguem honrats, no anirira massa desencaminat.

A un encara li agrada sentir el seu nom i a anar a cercar el misteriós paquet damunt de l'escenari.

ELS REIS. LA REPRESENTACIÓ

Diu N'Andreu Estarelles, durant l'any 1.949, al seu llibre L'essència de Mallorca:

"També la gent major té la seva il·lusió per gaudir l'espectacle de Els Reis; espècie d'Auto-Sacramental

que es representa a molts de pobles de part de muntanya. Bunyola, Alaró, Esporles, Valldemossa, Sóller, Estallencs, Puigpunyent, Calvià, Galilea i Búger entre altres viles".

Jo no sé en els altres pobles, però a Calvià ja s'ha perdut aquesta tradició. Deu fer uns 20 anys que no es representa pels propis calvianers (se n'han fetes d'altres, però no per gent del poble).

Crec recordar que la darrera vegada es va fer a l'exterior, davant l'església

Com que ja fa tant de temps, no estarà de més remoura dins la memòria dels qui han viscut la representació, o donar-la a conèixer a tots aquells que ni l'han sentida anomenar, prenent, també, qui sap?, revitalitzar-la i possibilitar que per l'any qui ve, Els Reis, es mostrin a Calvià.

Parlem ara d'aquesta obra.

Ningú no sap qui n'és l'autor, i gairebé cada poble segeuix una estructura pròpia, encara que amb un eix general. El que sí sabem és que Llorenç Moyà va intentar unificar totes aquestes expressions particulars dins un sol text, que és el que aquests dies s'ha estat representant per Ciutat.

Tothom coneix, o coneixia en el nostre cas, l'argument de l'obra, però no per això deixava de fer-se interessant any darrera any.

Els personatges, més o manco fixos, són:

- Els Reis.
- El Rei Herodes.
- Majordom.
- Secretari.
- General.
- Patge.
- Criats del Rei Herodes.
- Els Doctors de la Llei.
- Sibil·la.
- Dimoni.
- Soldats.

Tothom té un paper ben definit

dins l'obra, i el públic el coneix i l'espera: la part còmica va a càrrec dels Doctors, la dramàtica la desenvolupa el general, el rei Herodes ha d'estar d'allò més empenyat, la Sibila ha de tenir bona veu i el dimoni, com a poc, ha de treure foc pels caixals.

I serà En Barrufet el qui fermi al Rei Herodes i el se'n dugui cap a l'infern.

Ja ho diu la cançoneta final:

"El rei Herodes s'enrabia
perquè el Bon Jesús és nat;
jo sempre ho he pensat
que el dimoni el s'enduria
per avall per un forat".

Per completar l'espectacle, es sol fer una segona part: L'Adoració.

Ja tenim a Maria i Josep amb el Bon Jesús, els àngels i pastors corresponents, conformant el quadre de la "Sagrada Família".

A tots ells s'hi aplegaran els Reis amb l'or, l'incens i la mirra.

Es en aquest moment que els pastors canten:

La Verge, quan les sent, diu a Sant Josep:

"Aquests pastors qui estan defora,
Josep, deixa'ls entrar
perquè venen a adorar
Jesús nat en aquesta hora".

A la qual cosa respon Sant Josep:

"Bons pastors entrau, entrau,
i veureu mare i donzella
que n'ha parit un infant
que és cosa de meravella".

Els pastors entren i amb ells els Reis, fent l'adoració i l'entregada les ofrenes.

Que l'any qui ve ho vegem a Calvià.

FESTA DE SANT ANTONI

Un altre any arriben les festes de Sant Antoni. Des d'aquí vos demanam la vostra participació dins la festa amb carrosses, duigent els animals a beneir o presenciand-la i animant-la.

Per fer boca, aquí teniu un grapat de gloses

A desset és Sant Antoni
i a vint Sant Sebastià;
qui bones obres farà
no tindrà por del dimoni.

Errí, cavallet, errí!
que demà ja és Sant
/Antoni
per fer enrabiad el
/dimoni
hem d'anar a beneir.

Hem buidada sa botella,
qui serà qui l'omplirà?
Sant Antoni mos darà
una al.lota falaguera.

L'ANY EUROPEU DE LA MÚSICA A L'AUDITORIUM

Com a representant de sa revista d'informació local 'ALGEBELÍ, de Muro, he complita gradablement s'encàrrec d'assistir i donar difusió a un acte cultural que hauria de tenir més amplitut dins l'espai, i més repetició dins el temps, ja que, importància, al menys la que jo li don, en té molta.

He de dir que va esser un acte que agrupava gent de la part forana fonamentalment, i crec que és deure nostre, de la Premsa Forana, donar-li la importància que realment té.

El cor de Sóller, el de Pollença i el de Bunyola foren els tres que donaren ses veus, armonioses i acompasades al ritme de ses bandes, de Pollença i de Lluçmajor, i dirigides per Larry Ashmore, anglès, però que resideix gran part de l'any a Pollença, on endemés de la música, es dedica també a la pintura i dibuix.

El conjunt de cors i bandes destacaren més quan tots junts varen envestir amb "l'Al·leluia del Mesies" de Haendel, a la primera part, i a "Glòria a Egipte" de Verdi, al final de la segona part i del concert.

Ja que les esmentades bandes i cors tenen merescuda fama dins el nostre àmbit illenc, i que fou un conjunt sorpressivament ben conjuntat i que ens donaren un meravellós concert, que quedà cabalment complet, amb una actuació digne, és necessari que no acabi així, sinó que crec que seria ben just que hi hagués repetició a altres poblacions que, segur, acollirien la visita de molt bona gana.

Pensam que l'ANY INTERNACIONAL DE LA MÚSICA acaba es dia 31 de Desembre, però sa qualitat de la música que vàrem escoltar mereix ben bé que se repetesqui qualsevol dia a qualsevol poble de Mallorca.

Una magnífica direcció, sentida, viscuda, i en conjunt, ens va donar dues hores de plaer, amb abundosos aplaudiments.

Hi va haver actuacions de cada un dels cinc elements components del Concert, i mereixen tota la cordial felicitació dels assistents i organitzadors.

Com que podríem dir que ens trobàvem entre elements de la part forana, pens que a sa Premsa Forana hi tenim alguna cosa que dir i defensar d'aquest assumpte. Que no caigui a terra això de dur aquest mateix concert als pobles.

Sebastià Roca.

ALGEBELÍ-Muro

1er. MARATHON COSTA DE CALVIA

A estas alturas ya está casi todo dicho sobre este Marathon, sin embargo, la Revista no podía ser menos y quedarse sin dar al menos una pequeña información, y ésta no se referirá ni a los ganadores ni a los aspectos formales de la carrera, sino a los que pasaron desapercibidos, como por ejemplo el hecho de que 40 participantes se quedaran en Madrid a causa de la huelga de controladores aéreos, o también que los relojes de salida llegaron tarde y, encima, a tres minutos de dar la salida se quearon sin baterías.

Decir que el ganador, Fernando Zuloaga, es un médico autodidacta en stos asuntos de carreras.

Que en el hotel se quedó olvidada toda la fruta y yogurts para los avituallamientos.

Lo que de aquí, de verdad, quisiéramos destacar es el hecho de que la organización fue perfecta, y expresar nuestro deseo de que el asunto no quede ahí, sino que tenga una continuidad para años siguientes y que se promocionen otros actos deportivos de la misma importancia.

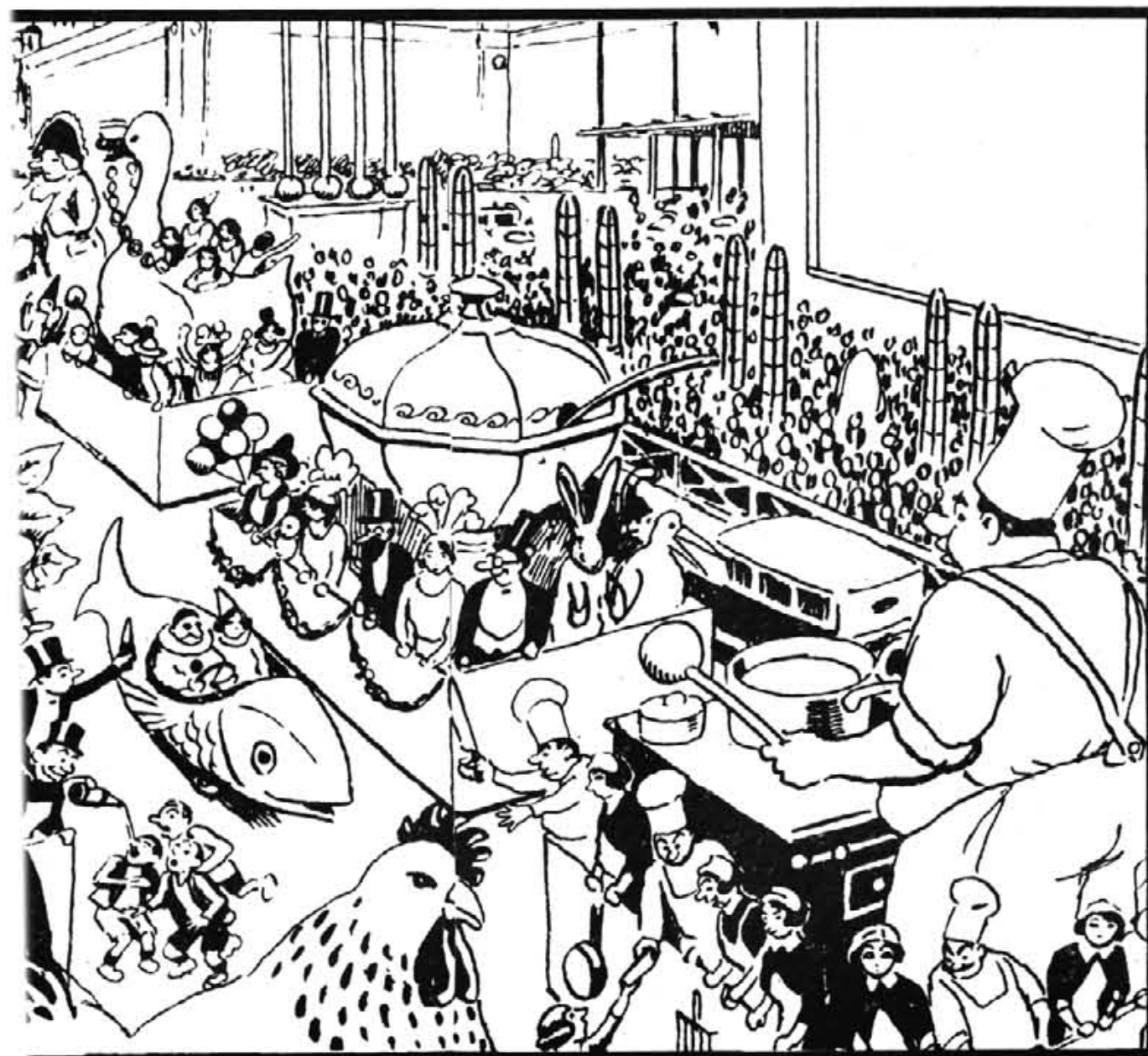
ENHORABUENA A LOS ORGANIZADORES

SA RUA '86

PARTICIPA-HI !!

Prepara la teva
disfressa per dia

2 * febrer *

Fragment de la ilustració "Carnaval" per A. Opisso

L'ADMINISTRACIÓ

No, idò, crec que per tenir els comptes clars, em convé posar les coses en ordre. Així sabré les despeses on s'envan, em podré administrar millor, sabré que em sobra per comprar coses. A més amb "l'iva" no és qüestió de contribuir amb l'inflacció incontrolada, i no vull pujar cap preu més del que amb la llei en la mà em pertoca, i si ve qualqu protestant li pugui argumentar de cap a peus els motius de la puja o la baixa (per què no?). Veig que m'he d'organitzar, ho veig ben clar, ja està bé del compte de la vella, o allò de papers per tot, deutes perduts, direccions repetides, papert tudat, venciments incumplits, mals papers, presses, tapar forats. No vull tenir més mala vida, costí el que costí. S'ha acabat, m'aniré a les cases dels administratius-de-ferro i exposaré el meu cas, segur que em donaran la sol.lució adequada. Que estic de content per la meua decisió, em sent més europeu, faig més bona olor i tot, pareix que he crescut i que els ulls em tornen blaus, què vos creis?.

No hi tornaré endarrera, no vos ho penseu. Així dormiré ben tranquil. No vull dir amb això que faci les coses malament aposta, que quedi ben clar.

.....

Aquella marca m'ha convinçut, no em costa res, em posarà les coses al dia, sabré els saldos dels bancs, els comptes corrents dels clients i proveïdors. Em donarà consells, em posarà els domicilis dels amics i m'aferrarà el segell i el sobre. Fins i tot, crec que he entès, que els recaldos a menys de tres quilòmetres els farà personalment, sense protestar.

Mirau si és bò, que si un dia em trob enfadat, li puc cridar, renyar i fotre paquets. El puc convidar a sopar, a fer esport i a contar "xistes" que acceptarà de bon gust. No gasta corrent, ni paper, ni cintes. Fa una mica de renou quan fa feina i a vegades no fa

la feina fins a darrera hora, però tampoc pot ser perfecte. És just.

.....

Ja el tenc a ca meua, som conscient de que l'he d'utilitzar, pel bon rendiment que em donarà, però amb tanta perfecció, em sedueix l'idea de no utilitzar-lo; i deixar-lo desenxufat i humillat a un racó ple de pols... Un plaer sexual!

Pere de Sa Cullera

PETITA HISTORIA EROTICA

Feia temps que li donava voltes.

Inclús havia pensat deixar la feina. Pot-ser pensava massa al mateix tema i s'acomplexava.

Ja tenia 24 anys i mai no havia tengut cap mena de relació sexual.

Les al.lotes de l'oficina sempre parlaven de lo bé que s'ho pasaven el cap de setmana amb el seu "novio".

Tot això li feia mal.

Ho havia intentat tot. S'havia posat sabates amb tacó, però travallava cada quatre passes. Va provar tot tipus de maquillatge, però tots l'estiraven la pell i no podia ni riure. Inclús, va intentar començar varies relacions, però no trobava més que males cares, i fins i tot, una vegada es va guanyar una paperina.

Havia arribat a pensar al suïcidi, fins que, un dia, davant el mirall, va pensar: "Perquè "lligar" amb els homes?, perquè no, amb les dones?".

I, ben mirat, tenguent en compte que nomia Tomeu, era alt i atlètic, tenia una bona feina de mecànic, com home no estava gens malament.

RUFUS T. FIREFLY

SOBRE LA HONRADESA POLITICA

Tenc la necessitat de començar aquest article parlant de el que no és honradesa política: L'ELECTORALISME

Electoralisme significa el oblidar-se d'un ideari polític, per tal de poder assegurar que aquells indecisos que una vegada els varen votar, els tornin votar en les properes eleccions.

Per electoralisme també se frustren les il·lusions d'aquells que donen el seu suport dia a dia a base de la seva tasca continuada i generosa. Els vots d'aquests són segurs...!

Però lo més trist de l'electoralisme és que dona una imatge molt triste dels que governen, perquè el que vertaderament demostren és debilitat de poder, és a dir que els resultats d'aquesta política és realment dubtós que siguin positius. Perque al ciutadà li dona molta més seguretat veure que se prenen decisions valentes, encara que fotudes, com poden ser l'expropiació de RUMASA, o la reconversió industrial, o mirant més a prop, la decisió política d'aquest Ajuntament de ubicar el Poliesportiu Municipal al lloc elegit,...

Per electoralisme "barato" s'han prèss decisions aberrants, com llevar d'enmig homes com en FERNANDO MORAN, que haurà fet més per aquest govern que tots els seus altres membres en conjunt, o s'ha demostrat una gran feblesa amb els metges privilegiats, en política sanitària, o s'ha llevat una altre figura d'enmig com en BALBIN, que anava fent un programa dels millors d'Europa, però com que a vegades atacava fort, i això podria restar força electoral...

I DESPRÉS d'aquesta llarga introducció pas a parlar del vertader polític honrat i li don un nom: EN MATEU MORRO, nou Secretari General del P.S.M.

Puc parlar d'ell amb prou coneixement perquè el conec de fa molts d'anys perquè hem passat 5 anys de la nostra vida estudiant en el mateix curs, lo que ha estat una base d'observació prou ben situada com per conèixer-lo bé.

Des del primers moments, i en aquell temps era molt jove, no devia tenir més de de-set anys el record ja amb un ideari molt compromés dins el pensament polític d'esquerres, tenyit amb un nacionalisme radical, que ja mai ha abandonat.

Després de la seva militància dins diverses organitzacions perseguides pel franquisme, amb risc per la seva pròpia pell, va prosseguir el seu camí polític dins el partit d'Esquerra Nacionalista de les nostres Illes, en la qual milita actualment. La seva fidelitat amb la idea el du a formar a dins el seu poble natal Santa Maria un nucli nacionalista esquerrà entre els joves, amb una força que molts d'altres pobles de Mallorca voldríem per a nosaltres. Igualment és un dels inspiradors de la gran tasca normalitzadora lingüística de la Premsa Forana, en la qual hi col·labora personalment a través de la Revista COANEGRA. Però no se conforma en fer una pràctica diària del nacionalisme d'esquerres, sinó que també en teoritza mitjançant la seva tesi sobre el Partit ESQUERRA NACIONALISTA, durant la Segona República a Mallorca.

Creim que el P.S.M. necessitava un canvi d'imatge i el company MATEU MORRO a part de donar aquest canvi d'imatge, garantitza la fidelitat a la idea i al sentiment nacionalista d'esquerres.

ENDAVANT, MATEU, AMB LA GRAN TASCA!

Pep Rubio i Terrasa

EL TRAVOLTISME

per El MUSSOL

Vos heu demanat mai perquè aquest personatge (Travolta) i les seves pel·lícules s'han fet tan famosos? La qualitat d'aquests films és mínima, per tant no és aquest el motiu.

La causa de la seva fama ha estat el muntatge publicitari que l'ha enrevoltat, però sabeu perquè han gastat tants de doblers en la seva publicitat?

Aquestes pel·lícules i les seves sequeles van destinades a nins i nines d'entre 11 i 16 anys. Perquè? Perquè els publicistes de cada vegada filen més prim i per això utilitzen estudis psicològics. Aquests estudis diuen que una persona passa l'etapa més crítica de la seva vida entre els anys que abans he dit. En aquesta època qualsevol cosa exerceix una forta influència sobre l'al·lot i les grans multinacionals no tenen ni escrúpols ni vergonya. Només els interessa una cosa: guanyar doblers, a base de vendre. Per tant, si influeixen sobre els més dèbils, aquests seran els millors clients.

I tan prim han filat que han creat unes pel·lícules destinades a la gen més influenciable, presentant-li una forma de triomfar a la vida molt fàcil, que qualsevol pot imitar. I els nostres joves, que estan passant moments fotuts de la seva vida i que per sentir-se segurs han de mester cridar l'atenció dels adults intenten fer-ho a base d'imitar a n'En Travolta, i mentrestant fan lo que fa aquest personatge i els seus successors: pentinar-se com ell, vestir-se com ell, beure Coca-cola com ell, comprar un radio-cassette com el seu, etc., etc., etc... I tot això implica gastar, i molt! De tal manera ho han sabut fer que han conseguit que l'al·lot més triomfador, el més admirat, el més líder serà aquell que més consumeixi, que més gasti. Els al·lots no tenen capacitat crítica, no se'n poden entemer

de tot això, però els adults sí. Els pares ens queixarem llavors de que els nostres fills mengen i beuen porqueries, o que ens fan gastar molt en tonteries, i pot ser d'altres coses pitjors, però som els primers que ens asseim davant la TV, i convidam als nostres fills a que també s'asseguin per veure en Travolta i les seves coses.

No vos preocupeu que quan se fa una pel·lícula que no incita a gastar, que, per exemple, ensenyi a contemplar la naturalesa, aquesta passarà sense pena ni glòria. I crec que no hi ha cap pare ni mare que digui que per el seu fill és millor estar assegut a un pub, davant un tassó de coca-cola, respirant aire contaminat, veient un video, o escoltant música a tota pastilla, que, per exemple estar assegut a una muntanya veient sortir el sol o estar llegint un llibre...

Nosaltres podem contrarrestar aquest impacte que pega violenta i cruelment als nostres fills, orientant-los, si és necessari amb fermesa, cap a nous sistemes de trobar-se bé, duguent-los per exemple a veure pel·lícules realment bones per ells, ajudant-los a crear imatges a imitar, com per exemple intel·lectuals, bons professionals, estudiosos de la naturalesa i d'altres possibles herois davant els seus ulls, que a la llarga no sols els hi donarà una personalitat forta, els farà respectuosos de la naturalesa, i estimadors de la vida sana, sinó que serà la manera d'erradicar el tabac, la beguda, les drogues,...

Una enquesta apareguda en el Diari AVUI assenyala que, de les comunitats que tenen llengua pròpia: Catalunya, València, Galícia, Euskadi i nosaltres, les Illes Balears, la que més entén la seva llengua som nosaltres amb un percentatge molt alt, que suposa el 90 % dels nostres habitants. Ens segueix Catalunya. Respecte a parlar-lo, el percentatge és encara alt, sobre el 80 %. Seguim sent els que més parlen la nostra llengua. Ens segueix igualment Catalunya. Pel que faa llegir-ho, el percentatge ja baixa molt i passam a 2on. lloc. Catalunya ens supera. I els que saben escriure en la nostra llengua són molts pocs. Així i tot només ens supera Catalunya. En total, aquests percentatges ens situen en segon lloc en domini de la nostra llengua pròpia, després de Catalunya. Això ens fa pensar sols una cosa: Si som els segons no ens costarà gaire ser els primers. Per tant, a partir d'ara, aquesta secció canviarà un poc, i una de les coses que sofrirà el canvi a partir d'aquest número és el títol. Ara serà:

PER SER MÉS MALLORQUINS CONEGUEM LA NOSTRA HISTORIA I LA NOSTRA LLENGUA.

L'aixecament forà. L'any 1.450: per causa de la crisi econòmica següent a la Pesta Negra de 1.348 es produí el primer dels aixecaments forans que tengueren lloc entre aquella data i 1.452.

Va ser una lluita de classes motivada per l'excessiva pressió econòmica sobre els petits propietaris de la part forana i la mala administració que es feia a Ciutat d'aquells recursos. Els pagesos havien de bestreure doblers i, a canvi, hipotecaven les seves terres. Com no podien tornar els doblers, les

classes altes de Ciutat s'anaven quedant amb les terres d'aquells pagesos.

El primer setge a Ciutat es produí per causa de la protesta dels pagesos davant l'ordre reial de que tothom que fos posseïdor útil de la part reial havia de presentar els títols de propietat, si no ho feien perdien les seves terres. A causa d'això el 26 de juliol de 1.450 se concentraren els pagesos a Inca, i es traslladaren a Ciutat en nombre d'uns 2.000, capitanetjats per en Simó Ballester (alies Tort). Estaren assetjant Ciutat durant 4 dies, fins que es firmà un pacte entre el Governador i els vilatans. Aquest pacte és un triomf pels pagesos que veren abolits els seus deutes i els impostos indirectes. Ara bé, els caps de la revolta varen endurir les postures i començaren a saquejar l'illa amb 200 homes, la qual cosa els deixà tot sols.

El governador feu executar 2 forans lo que provocà un nou setge per part de 800 forans durant l'abril de 1.541. El pacte que seguí fou també una victòria pels forans.

La Ciutat va rompre la treva, enviant un exercit de forans contra en Tort Ballester, però a la fi s'uniren a les seves tropes. El mes de maig, sis mil forans assetjaren Ciutat, i de bell nou es va pactar.

Per abril de 1.452 el Rei Alfons el Magnànim envià un mediador per arreglar els problemes, però a la fi envià un exèrcit comandat per Francesc d'Erill, mogut per les pressions ciutadanes.

El resultat de la lluita foren 150 morts forans. Els pagesos quedaren destruïts moral i materialment. El Rei els imposà una multa de 150.000 lliures i els va fer pagar els impostos perduts de 3 anys enrera. Després seguí un indult general dels forans manco es que tenien delictes de sang.

La situació que havia provocat la revolta es mantenia agreujada per les pèrdues de vides, la ruïna del camp i la concentració de les terres en mans ciutadanes. En 1521 els forans se tornarien aixecar contra els diutadans, organitzats en les Germanies.

Pep Rubio.

LOS PAYASOS DE LA TELE EN CALVIÀ

Nuestra colaboradora infantil nos relata a continuación cómo fue una de las tres actuaciones que los Payasos de la Tele, Gaby, Fofito y Rody, realizaron en Calvià, contratados por el Ayuntamiento, con entrada gratuita.

El día 4, en el Salón Parroquial, actuaron los Payasos de la Tele: Gaby, Fofito y Rody.

Antes de empezar vendían papeletas y banderines con las fotografías de los payasos y sus firmas.

Había mucha gente, no cabía en el teatro. Primero salió un mago, después un equilibrista y, al final, los payasos. Hacían muchas tonterías, cantaron canciones como "Chinita, tú, chinito, yo" que fue muy graciosa porque Fofito se disfrazó de china y Rody de chino, Gaby tocaba el saxofón.

También rifaron dos camisetas, una mini-calculadora y un ordenador con seis cintas.

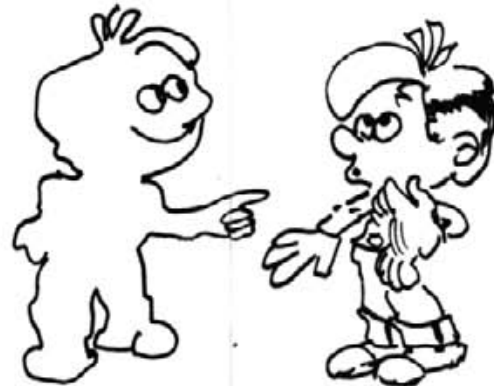
Mª Antonia Sotomayor.

Érase una vez un niño llamado Jaime que tomó una medicina que sus padres no sabían que había tomado y, por arte de magia, se transformó en el niño transparente.

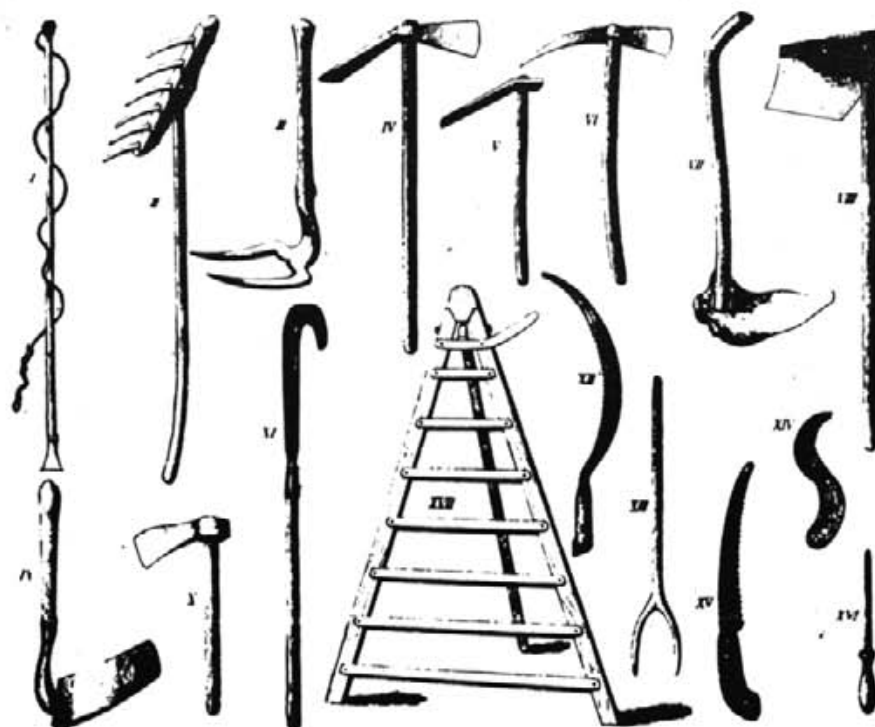
Sus padres le buscaban por todas partes y él estaba en el sofá. Nadie lo sabía, todo el mundo le buscaba, pero no sabían que era transparente, sólo había un niño en todo el mundo que lo supiera: su hermano. Él conocía lo que había pasado y quería decirlo, pero nadie le hacía caso porque era muy pequeño y siempre lo dejaban de lado. Al ver que nadie le hacía caso salió corriendo porque tenía miedo de que le pegasen.

Entonces le dijo a su hermano que les diese un susto a todos, y así lo hizo. Cuando les hubo dado el susto, les dijo que su hermano había tomado una medicina y se había vuelto transparente, entonces llamaron al médico y el niño transparente volvió a verse.

Antonio Téllez.

SI VOLEM BON ANY HEM DE SEMBRAR CADA ANY.

I tothom ho ha de
fer a la seva manera,
amb les seves eines i
amb l'esforç de cada dia.

Per això, el Consell Insular de
Mallorca du a terme la seva tasca,
defensant la qualitat de vida a tots
els pobles i ciutats mallorquines,
fent arribar a tothom la nostra

cultura i garantitzant
uns bons serveis públics.

I ho fa a través de les
diverses àrees d'actuació: **Area
Econòmica, Acció Social i Sanitat,
Area de Cultura i Esport, i Area
de Cooperació i Ordenació del
Territori.** Sembrant perquè tothom
pugui recollir els fruits.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

GRANDESA I ELOGI DE ...

(Assaig metafisiològic)

1. DEFINICIÓ DE LA MATERIA A ESTUDIAR.

1.1. Aspectes hedonístics.

Tothom ha escrit qualche cosa sobre la Primavera, casi tothom ha provat la mà a fer uns versets, generalment abominables, durant aquell període de imbecilitat transitòria al que deim noviatge; són legió els homenots sabuts que han escrit muntanyes de toms i lloms sobre pràcticament totes aquelles coses que donen pler a la Humanitat: Literatura, Arts Plàstiques, Música, Erotisme, Cuina... però ningú mai, quejo sabí, que hagi dedicat una retxa a un dels plers més alliberadors de la Humanitat.

1.2. Aspectes socio-polítics.

Ha costat milenis de lluita, mars de sang, sufriments sens compte, murades de llibres, milions i milions d'hores de discutir, extensions de paper a bastament com per embolicar la Terra com si fos una síndria, rius de pintura d'spray... i encara no podem dir que haguem assolit del tot la vertadera democràcia. Però ningú ha dedicat un sol pensament al procés que més iguala a tots els mortals.

1.3. Aspectes filosòfics.

Exèrcits d'homes greus (generalment amb barba) des de l'enginyós Socrates a l'indigerible i pesadíssim Erich From, s'han sucacat els alls per ensenyar a la gent a pensar, a filosofar; emperò cap d'ells ha tengut nassos de descobrir el moment de la vida de cada un més adequat per a la meditació, l'autoanàlisi, la introspecció.

1.4. Aspectes teològics.

I l'Església, aquesta secular espanyafestes, bé ens prova de treure l'alegria de viure cantant-nos allò de "Pulvis es et in pulverem revertetur", pols ets i pols tornaràs, (en castellà resulta més adequat: Del polvo vienes y al polvo volverás... siempre que puedas); enfilalls incabables de

frases s'han encabotat en fer-nos oblidar el devertit present i pensar en que qualche dia hem de fer el quèc. (Bé, però mentrestant deixau-nos tranquils!). Però a cap d'aquests esquerps i celluts teòlegs se li ha acudit pensar amb una imatge de la transitorietat d'aquest món molt més comprensible i quotidiana que no la pols.

1.5. Aspectes ecològics.

Un somni de tots els ecòlegs és poder arribar a un ecosistema equilibrat i autosuficient que assegurí el reciclatge dels elements que el componen. Més envant d'aquest assaig exposarem la ran importància que pot tenir en aquesta direcció la matèria que anam a estudiar.

(Continuarà)

PERE MOREY SERVERA

COSAS

Dicen los payeses "que per saber lo que hi ha baix des terròs s'ha de girar". Yo les he dado la vuelta a unos cuantos y no he encontrado más que tierra seca y dura. Antes, cuando se cuidaba al barbecho, la tierra estaba removida y húmeda; se escondían en algunos: gusanos, escarabajos y grillos, que servían de alimento o comida a esos pajaritos de pico fino y larguirucho, de plumaje sedoso, pintado de mil colores: rupits, vitragus, titines, y a éstos otros de mayor tamaño: abubillas, buho, cegues, etc. Los grillos son bichos atrayentes, simpáticos, infatigables trovadores, ue por las noches templadas de verano salen a cantar, como si quisieran competir o emular el son del caramillo de los pastores, que también en estas fechas mientras el ganado come el abundante pasto fresco, recién segado y quitado las gavillas de la sementera lo están

tocando para entretenerse y divirtiéndose haciendo música. Ahora no quedan pastores que toquen el caramillo, ni ovejas que guardar, las alambradas o rejillas son las encargadas de custodiar los reducidos hatos que van quedando.

Cuando desaparecieron las lombrices y los coleópteros, desaparecieron también por faltarles el alimento muertos de hambre esos infelices seres, algunos dentro del nido con pelusa aún, la boca abierta, esperando la comida que su madre no encontraba para llevarles, ni para ella sobrevivir.

Es espantoso esto! Brutal! Inhumano! Donde el hombre demuestre una vez mas, que para conseguir su bienestar no repara en pisotear la naturaleza, ni destruir estas criaturas que si no poseen la suficiente fuerza para defenderse al menos "si" lo están de una genética que les permite un puesto para poder vivir, y para que se les respete.

¿ Respeto a estas alturas ? Ni siquiera los que con una avioneta esparcieron el Malatión, pesticida diabólico para erradicar los mosquitos, no tuvieron el alerta ni la delicadeza de no salirse de las zonas húmedas o encharcadas, donde se crían y se desarrollan las larvas de éstos insectos; adentrándose en el mar, sacrificando peces que luego la marea sacó a la playa, y en otros terrenos secos como són en Capdellá, causa principal, según se dice, de éste desastre ecológico. Pero, si! hay una inquietud en todo el mundo en defensa de estas especies en peligro de extinción. Hablaba un señor por la televisión el otro día, que dijo ser presidente de una sociedad internacional de este cometido. Y en Mallorca, sin ir más

lejos, el Gobierno Autónomo ha comprado parte de la Albufera de la Puebla y otro tanto en Mahón, en defensa de este mismo fin.

Para los que hemos tenido la suerte de vivir con ellos, de deleitarnos mirándolos volar airosos de un árbol a otro, con el pio pio tan habitual en ellos y otros cantos que cautivan con su melodía, no podemos olvidarlos nunca, pensar en ellos, en su tragedia, siempre será un recuerdo amargo que nos hará sufrir.

Julián Vicens

Esports

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Diciembre - 85.

De nuevo tengo que empezar la presente "Radiografía" con algo de optimismo siempre con moderación, claro está, y hasta, si me dejais decirlo, con un poco más de euforia que en la anterior. En aquella, observamos que nuestro Costa de Calviá, de los cuatro partidos disputados perdió dos y empató los otros dos. Una derrota y un empate en casa y un empate fuera. Total, sumó un punto positivo y tres negativos por lo que acrecentó su cuenta de negativos con dos más, quedando al cerrar el mes de Noviembre con nueve puntos negativos.

En cambio, en este finalizado mes de Diciembre, de los cinco partidos jugados, ha ganado dos, perdido uno y empatado dos, a saber: Ganó al At. Ciudadela a domicilio 2-3 y al Alaró en Mofarés 2-1. Empató al Felanitx también a domicilio 1-1 y con el Mallorca Atc. en Calviá 0-0, y el único perdido fué ante el At. Baleares 4-2 en el Estadio Balear. Haciendo un poco de historia

de estos cinco partidos, vemos que en dos de sus tres salidas sumó tres puntos positivos y en cambio en casa, de dos partidos, sumó solamente un negativo, por lo que en su cuenta particular restó dos puntos quedando, pues, con siete puntos negativos. Hay que resaltar, porque es de justicia, que se enfrentó a los dos primeros clasificados no saliendo muy mal parado de estas confrontaciones, pues si bien perdió en el Estadio Balear, cosa lógica y esperada, aunque todo es posible en fútbol, no sucedió lo mismo con el líder del grupo, Mallorca Atc., el que tuvo que regresar a Palma con un empate a cero completamente justo, si bien todos los que presenciáramos el encuentro sabemos que cualquier resultado se hubiera dado habría sido igualmente justo, pues ambos equipos hicieron méritos para ganar, a pesar de la manifiesta superioridad de los hombres del Mallorca Atc., que están en la cabeza de la tabla por méritos propios. Y precisamente eso es lo que ha hecho renacer la euforia en la afición un tanto alicaída por la marcha del equipo, y ya se sienten esperanzas, si no se vuelve a las andanzas, de conservar la categoría.

Que así lo veamos.

S. Barceló.

El Sta. Ponça

JUVE 1 - SANTA PONÇA 1

Ante la derrota del Santa Ponça en Binisalem, me dijeron que no me excusara de las derrotas del Santa Ponça, y sinceramente, no está en mi ánimo, bajo ningún concepto, excusar una derrota pero cuando vas a los campos de fútbol como el de la Juve, uno se imagina, sólo entrar, que el ganar en estos campos es muy difícil y sobre todo a un equipo como el Santa Ponça que hace fútbol.

El Juve tiene un campo que, por sus dimensiones, parece de futbito. Es muy reducido y el jugar con una aglomeración de jugadores en tan reducido espacio para los jugadores técnicos como el Santa Ponça, se pierden y al abrir a los espacios la pelota se les

va fuera, por lo pegajoso de los jugadores locales, acostumbrados a este terreno de juego. De todas formas, creo que el Santa Ponça por dominio pudo alzarse con la victoria.

SANTA PONÇA 5- C'AN PICAFORT 1

Partido este en el que el Santa Ponça salió a jugar con dos nuevos fichajes: Varela y Garau. Dos jugadores que parecían al principio del partido que se molestarían en el campo por la proximidad del juego de ambos, pero una vez que los nervios fueron pasando con los minutos con Garau atrás y Varela más adelantado, el espectáculo futbolístico fue auténtico y jugando de esa manera cualquier equipo debía salir derrotado del Polideportivo, como así fue ese 5 a 1 rotundo que reflejó el marcador. Pero que bien funcionó este tándem de dos jugadores nuevos en el equipo.

MARRATXI 2 - SANTA PONÇA 1

Partido que no ganó el Marratxí, sino que perdió el Santa Ponça. Encabezo este partido así y creo que fue lo que ocurrió en el campo.

El partido empezó con mucho miedo por parte del Marratxí, con un fútbol del Santa Ponça arrollador se adelantó en el marcador, con lo que hizo que el Marratxí se encogiera aún más de lo que ya estaban al principio del partido pero el Santa Ponça falló hasta cuatro ocasiones perdidas en esta primera parte. El Marratxí empató el partido acabando la primera parte y aquí se terminó el Santa Ponça.

La segunda parte, sin garra, sin ideas y creo que lo más preocupante, sin lucha cosa que es imprescindible si se quiere ascender de categoría, y ya terminando el tiempo reglamentario una preciosa bolea del delantero centro, marcó un gol, el segundo de su equipo y victoria final del Marratxí.

SANTA PONÇA 8- BUNYOLA 1

Partido jugado con mucho viento. El Santa Ponça jugaba en contra del aire en el primer tiempo y le costaba bastante llegar al área contraria, pero tuvo oportunidades para adelantarse en el marcador pero fue el Bunyola quien lo hizo, con un gol marcado por el aire

y en la única vez que llegaron a la puerta con en poco de claridad y jugando a favor del viento. El Bunyola se defendía bien y como he dicho antes al Santa Ponça le costaba llegar. Así en el minuto treinta, en una jugada de Alvaro, hubo un penalty clarísimo, que el mismo Alvaro se encargó de transformar. Antes de acabar la primera parte el Santa Ponça pudo adelantarse en el marcador, pero la mala suerte lo impidió.'

En la segunda parte, el Santa Ponça jugando a favor del viento y abriendo muy bien el juego por las alas fueron cayendo los goles como fruta madura. En la segunda parte en el campo sólo hubo un equipo: el Santa Ponça; de eso los siete goles encajados por el Bunyola en esta segunda parte.

IIon. TROFEU A LA REGULARITAT

REVISTA VEINATS

	Partidos	Puntos
1º.- Kubalita.	15	29
2º.- Seguí	18	26
3º.- Pedro Antonio	17	25
4º.- Varela	17	22
5º.- Fernando	13	18
6º.- Moreno	14	18
7º.- Roig	12	14
8º.- Sierra	13	14
9º.- Serrano	10	13
10º.- Tomás	12	13

C.D. C.A.D.E.

1º.- Oliver	16	31
2º.- Vicente	15	30
3º.- Mingorance	16	27
4º.- Cámara	15	25
5º.- Mas	13	24
6º.- López	15	22
7º.- Campos	14	21
8º.- Martínez	14	21
9º.- Isidro	9	20
10º.- Rivera	12	18

Tercera División

MALLORCA AT.	18	10	8	0	40	8	28	*10
Hospitalet	18	11	4	3	27	21	26	*8
At. Baleares	18	12	1	5	39	14	25	*5
Sp. Mahón	18	10	5	3	26	17	25	*7
Badía	18	10	4	4	30	15	24	*6
Comtancia	18	9	4	5	33	20	22	*4
Sta. Eulalia	18	8	5	5	25	18	22	*4
Montuiri	18	9	3	6	26	25	21	*3
Murene	18	6	5	7	26	30	17	*1
Ferrieries	18	8	1	9	18	25	17	-1
Felanitx	18	6	5	7	17	24	17	-1
Sóller	18	5	6	7	19	21	16	-2
Santanyi	18	6	4	8	24	37	16	-2
Ibiza	18	4	7	7	19	23	15	-3
At. Ciudadela	18	4	6	8	20	25	14	-4
Alaró	18	4	6	8	23	31	14	-4
Portmany	18	5	4	9	19	31	14	-4
Alayor	18	4	3	11	18	28	11	-7
C. Calviá	18	3	5	10	18	29	11	-7
Margaritense	18	1	3	14	6	33	5	-13

Regional Preferente

LLOSETENSE	17	9	7	1	28	14	25	*7
Porto Cristo	17	10	4	3	39	17	24	*6
Son Sardina	17	9	6	2	32	16	24	*6
Esportes	17	9	5	3	27	19	23	*7
Artá	17	8	4	5	35	24	20	*2
R.L. Victoria	17	8	3	6	27	29	19	*3
Escalar	17	8	2	7	32	20	18	*2
Añllratx	17	5	7	5	29	26	17	-1
Pollensa	17	8	1	8	26	32	17	-1
Ses Salines	17	6	4	7	27	37	16	-2
Cardener	17	5	5	7	23	25	15	-3
La Unión	17	6	3	8	23	26	15	*1
Campos	17	6	2	9	23	24	14	-2
Cade Paguera	17	4	5	8	23	33	13	-3
Arenal	17	4	5	8	16	26	13	-5
Cultural	17	4	4	9	15	29	12	-4
Independiente	17	3	5	9	21	33	11	-5
Xàvar	17	3	4	10	10	26	10	-6

Primera Regional

SANTA PONSÀ	16	12	2	2	39	12	26	*10
Alcúdia	16	12	2	2	39	15	26	*10
Soledad	16	10	3	3	34	17	23	*7
Ferriolense	16	8	6	2	37	23	22	*6
Petra	16	9	3	4	37	17	21	*5
Biniissalem	16	9	2	5	32	19	20	*4
España	16	7	5	4	30	19	19	*3
V. de Lluch	16	6	4	6	33	28	16	
Marratxí	16	6	3	7	26	27	15	-1
J. Buñol	16	4	5	7	34	38	13	-5
Juve	16	4	5	7	21	30	13	-3
Alqueria	16	4	5	7	21	34	13	-3
Son Roca	16	5	3	8	18	36	13	-1
Sant Jordi	16	4	4	8	23	37	12	-4
Genova	16	3	6	7	23	39	12	-6
Ca'n Picafort	16	3	3	10	18	33	9	-7
J. Sallista	16	3	2	11	16	34	8	-8
At. Rafal	16	3	1	12	20	43	7	-7

«Pixote» es un filme impresionante sobre la infancia y adolescencia de un niño de los suburbios de São Paulo. Realizada por un argentino en Brasil, esta película constituye una brutal denuncia de la sociedad de consumo de nuestros días, que permite situaciones como las que la cinta descubre. Su comienzo es muy significativo, pues consiste, a través de imágenes documentales, en la explicación, por un monólogo, de las condiciones de vida en los suburbios de São Paulo y concretamente del fenómeno de la delincuencia infantil, estimulada por adultos que se aprovechan así de una ley que exime de responsabilidad penal a los menores. Esta explicación termina con la presentación de un niño, Pixote, convertido en un asesino, y cuya historia constituye el argumento del filme que comentamos. Historia que se puede dividir en dos partes nitidamente diferenciadas: la primera es la relativa a la forma de vida de los niños recluidos en el reformatorio en el que el protagonista está encerrado, desarrollándose la segunda en Río, donde Pixote y sus amigos, tras huir del mencionado reformatorio, practican toda clase de delitos para poder subsistir en una de esas junglas de asfalto que son las grandes urbes en la actualidad. Así se nos presenta la vida cotidiana de un pobre travieso adolescente, de una jo-

ven prostituta y de otros personajes del mismo estilo, que, junto con Pixote, representan la cara oculta de São Paulo o Río de Janeiro, es decir, las condiciones de vida existentes en las llamadas «favelas».

Con aspectos coincidentes a los de otros filmes, como «Los olvidados» o «La Raulito», la película que nos ocupa es, sin lugar a dudas, dura, cruel y desasosegadora.

«Pixote» ha sido rodada en escenarios naturales y con actores no profesionales. Su estilo narrativo es directo, y a nuestro juicio el primer mérito de este filme es lograr que el espectador sienta compasión y simpatía por los personajes sin caer en la complicidad de sus crímenes. «Pixote» es la historia de unos niños que desde que nacen no tienen infancia, ni adolescencia ni juventud. Roban, matan y violentan porque es lo que se les ha enseñado a hacer para vivir. Es, en definitiva, algo que entre to-

dos hemos creado, y que existe detrás de cualquier rascacielos, en cualquier gran urbe de nuestro planeta. Tras la visualización de esta película son múltiples las posibles reacciones: unos señalarán que lo que descubre tan sólo es posible en el llamado Tercer Mundo, otros sentirán compasión por todos esos seres que como Pixote son asesinos y a la vez inocentes. Otros, quizás, se encogerán de espaldas. Sea como fuere, «Pixote» es una

de esas películas que despiertan lo que podríamos llamar «la conciencia moral colectiva». Desde esta perspectiva es un gran filme.

J. L. M.

«PIXOTE»

Título original: «Pixote».

Director: Héctor Babenco.

Interpretes: Fernando Ramos da Silva, Marília Pera, Jorge Juliao, Gilberto Moura y Jerald Filho.

Año: 1980.

Duración: 120 minutos. Color.

Edita: V. P. 5.

«SAHARA»

TÍTULO ORIGINAL: «Sahara».

DIRECTOR: Antonio R. Cabal.

INTERPRETES: Maru Valdivielso, Antonio Junco y Enrique Pérez.

AÑO: 1984.

DURACIÓN: 87 minutos.

EDITA: Video Fantasia.

Esta película es, más que nada, una auténtica aventura por el desierto africano. Con mínimas gotas de guión, prácticamente, se fue haciendo la película sobre la marcha. Sólo el afán de hacer cine, unido a las ganas de aventura de su realizador, fueron capaces de poner en pie este

proyecto, que, además, tiene el interés de ofrecernos un nuevo rostro cinematográfico, todavía desaprovechado en el cine español y que se llama Maru Valdivielso.

La película nos describe el viaje a través del desierto —y no siempre por pistas seguras, de primera categoría— de dos jóvenes españoles, uno de ellos fotógrafo y el otro, simplemente amigo, que toca el saxo. Coinciden con tres franceses, dos chicos y una chica, prosiguen juntos hasta que la muchacha se une al grupo de los españoles, y los franceses tras romper el coche, han de regresar.

Es la primera vez, además, que se ruedan para el cine can-

tos ceremoniales de los famosos tuareg, hombres azules del desierto, que aparecen en la película interpretándose a sí mismos, y hay también un curioso trueque, que sucedió en la realidad y fue adaptado al guión sobre la marcha.

Se incluye en la película una aventura con ladrones de caravanas y flota en el ambiente una antigua leyenda del Sahara que los protagonistas viven en sus propias carnes. Miles de kilómetros fueron necesarios cubrir para ultimar este rodaje y menos de una cuarta parte del equipo técnico que un buen día saliera de Madrid regresó a la capital de España.

Es el primer encuentro del ci-

«SPLASH»

TÍTULO ORIGINAL: «1, 2, 3... Splash».

DIRECTOR: Ron Howard.

INTERPRETES: Darryl Hanna, Tom Hawks y Eugene Levy.

AÑO: 1983.

DURACIÓN: 105 minutos.

EDITA: Filmayer.

Un niño a bordo de un barco ve algo que se desliza por el agua. Aunque parezca mentira se trata de una diminuta sirena. El no lo sabe aunque parece intuirlo. Veinte años después la sirena saldrá del agua dispuesta a reunirse con quien ella ama.

tas se han decantado por lo segundo, y decimos que afortunadamente porque el resultado es una comedia fresca e interesante, donde, si no hay carcajadas estentóreas por parte del espectador, éste sigue la película con evidente sonrisa a lo largo de las casi dos horas que dura la cinta.

Como suele ocurrir en las últimas películas con seres no humanos dentro, las autoridades oficiales persiguen a la sirena que, por su falta del sentido del pudor y su natural sencillez, camina desnuda por la ciudad —durante cierto tiempo puede adoptar la forma humana para todo su cuerpo— y protagoniza una divertida secuencia en unos grandes almacenes.

La persecución que se cieme sobre la sirena y su captura posterior, así como el intento de ayuda por parte de su enamorado y su buen amigo, son los componentes básicos de una de las mejores comedias del pasado año.

Darryl Hanna, la sirena, es una preciosa mujer que salía de una película de adolescentes que descubren la vida, mientras que el protagonista masculino procede también de la comedia tras su aparición como protagonista absoluto de «Un tipo genial» («Local Hero»).

«Splash», sin duda, está llamada a ser un fuerte éxito en video.

M. Barrero

Video Club de Calvià

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:

**RADIO GRUA
CALVIA**

68 09 70

SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)

Tels. 67 04 63 - 68 00 28

MAJOR, 40
TELF. 67 01 01

Drogueria y Ferreteria

PUB HOLLING'S
MUNDOAN "ES CASINO"
Ca'n Vich, 3 - CALVIA

**CARPINTERIA
CALVIA**

Hnos. INSERTE

C/ TRANSFORMADOR, 241 - TEL.

CALVIA - MALLORCA

C. VERGER

Avda. Capdeella CALVIA

papeleria

Kiosko

c/ Mayor

Calvià

"la Caixa" ★
a Calvià

Bar Restaurant

ESPECIALIDADES

- Arroz con
- Pato Mallorquín
- Sopa Mallorquina
- Lente con Ceb
- Trucha con Ceb
- Gnocchi
- Pasta

CA'N PEDRO

COCINA MALLORQUINA
Y TAPAS VARIADAS

C/ Mayor, 40 - Tel. 67 04 63 - Calvià - (Mallorca)

Juguets Gual

C/ Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

AVV

la vila

entre tots la farem anunt

cerrajería
A. JORDAN

es ferrer
des poble

C/EN EL IPT - CALVIÀ - MALLORCA

CAMPOR

c/ Mazon 5 . CALVIÀ

Mayor, 50

CALVIÀ

Bauri

★ ELECTRODOMESTICOS
★ OBJETOS DE REGALO
★ JUEGOS

C/ Mayor, 34

CALVIÀ

JOAN SALVA

construccions

calvià

U.N.I.R.

Rescates Puente de Palencia

C/ CA NA CUCA 4. CALVIÀ . Tlno: 67-02-06

Julian

**FOTO
ESTUDIO**

Cl. Sor Rosenda - Calvià

BODAS

BAUTIZOS

COMUNIONES

*

TRABAJOS AFICIONADO:

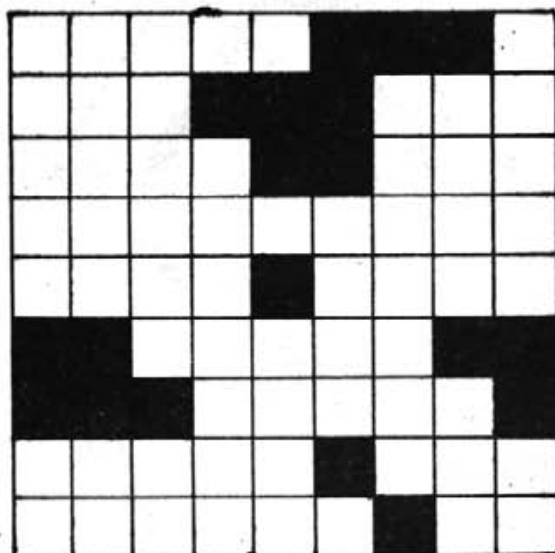
20% DTO.

Cl. Mayor, 27 Tel: 670464

REPORTAJES

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1
2
3
4
5
6
7
8
9

Horizontales: 1.-Alema.Asume. 2.-Bina.H. Orad. 3.-Iru.Cua.Onu. 4.-Ta.Erina.Ac. 5.-A.Efusivo.A. 6.-Atez.Cava. 7.-G.Abacea.U. 8.-Il.-Obito.-Oc. 9.-Noc.-Ama.-Pla. 10.-Edil.-A.-Caos. 11.-Selva.-Marte.

José Suarez.

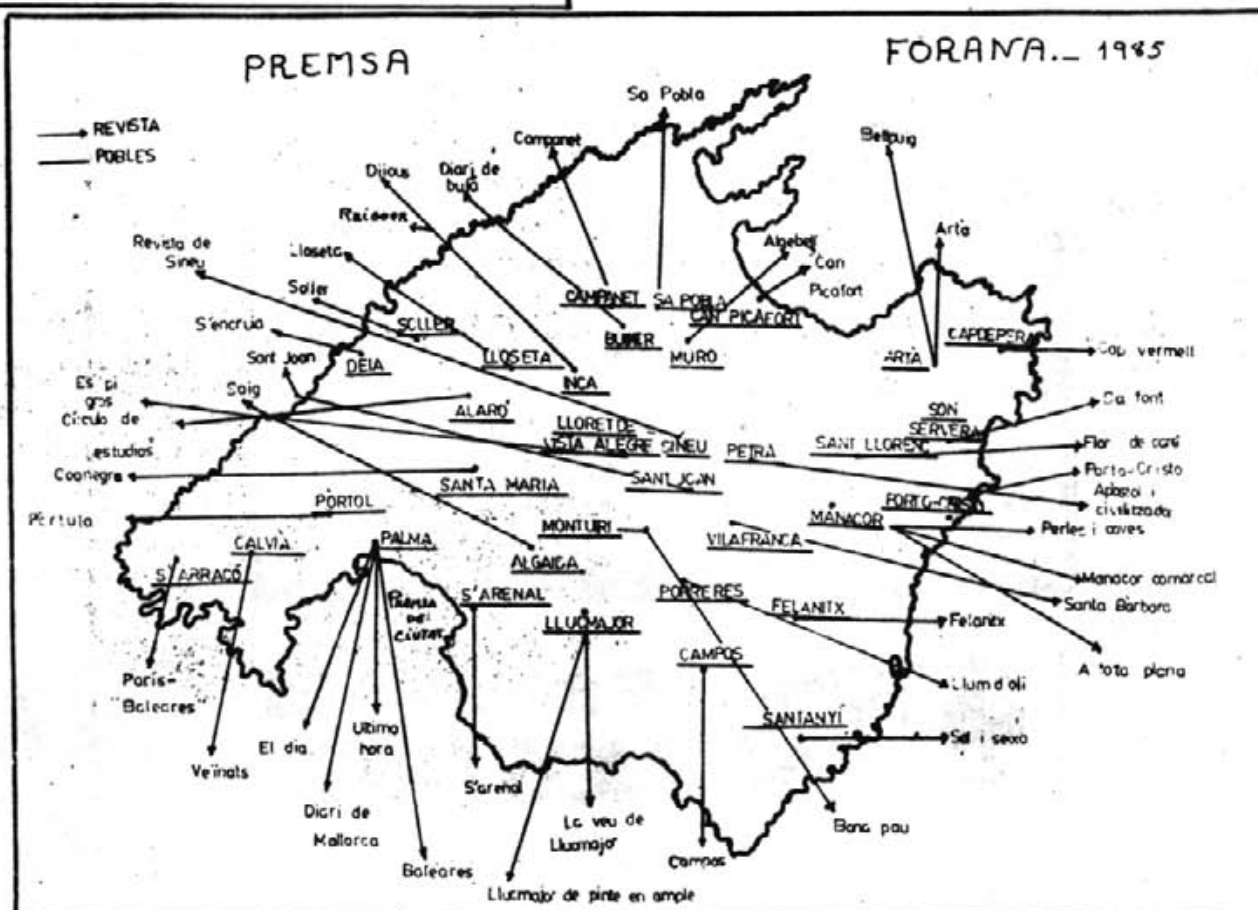
1.- En la parte inferior.- Vocal.-2.- Establecimiento de bebidas.- Cincuenta.- 3.- Composición poética.- Óxido de calcio.- 4.- Natural de Elche.-5.-Parte de los troncos que se destina para el fuego.-

Te atreves.- 6.- Decadencia.- 7.- Nombre
de mujer.- 8.- Ser, permanecer.- Agarra-
dera.- 9.- Basca, ansia de vomitar.-
Forma de pronombre.-

VERTICALES:

1.- Mes del año.- Preposición.- 2.- Danza.-
Siglas comerciales.- 3.- Piel muy esti-
mada.- Pronombre personal.- 4.- Consonan-
te.- Arbol leguminoso, de flores muy
olorosas, plural.- 5.- Vocal.- Vocal.-
Voz del arriero.- 6.- Expelo ruidosamente
el aire de los pulmones.- Vocal.- 7.-
Casa grande.- 8.- Nombre de mujer.-
Al revés, se atreva.- 9.- Pronombre
personal, de tercera persona masculino,
plural.- Campeón.-

premsa forana

Tu plan tranquilo

VENTAJAS DE NUESTRO PLAN

MAXIMA FLEXIBILIDAD. Es un Plan a tu medida. Puedes cambiar cuando quieras sus prestaciones, hacer ingresos adicionales, llevarte todo o parte de lo que has aportado,.... en fin lo que sea necesario para que sea realmente "tu plan".

DESGRAVACION. Las cantidades aportadas durante el año tienen derecho a una deducción del 15% en el Impuesto sobre la Renta.

RENTABILIDAD. La rentabilidad conjunta financiera-fiscal, es superior a la inflación, lo que garantiza el poder adquisitivo de lo que se aporta.

SEGURIDAD. La garantía de "Sa Nostra" y de un importante grupo asegurador.

SENCILLEZ. No debes ocuparte de nada, nosotros te cargaremos en cuenta la cuota elegida. Periódicamente te proporcionaremos información completa sobre tu plan y su situación.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"